

ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติปีโตรเลียม

พ.ศ. ๒๕๑๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ (๓) แห่งพระราชบัญญัติปีโตรเลียม พ.ศ.

๒๕๑๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในการประกอบกิจการปีโตรเลียม นายจ้างต้อง

(๑) จัดให้มีทะเบียนและประวัติคนงานที่ทำงานอยู่ในเขตปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมแต่ละหน่วย ตามแบบพิมพ์ที่กรมทรัพยากรธรณีกำหนด และเก็บรักษาไว้ที่หน่วยนั้นเพื่อแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ และส่งสำเนาให้กรมทรัพยากรธรณีหนึ่งชุดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการปีโตรเลียม

(๒) ลงทะเบียนคนงานทันทีเมื่อมีคนงานเข้าทำงานหรือออกจากงาน และรายงานให้กรมทรัพยากรธรณีทราบพร้อมกับส่งประวัติคนงานที่เข้าทำงานหรือออกจากงานภายในวันที่ ๕ ของเดือนปฏิทินถัดไป

(๓) จัดให้มียารักษาโรคและเครื่องมือแพทย์สำหรับปฐมพยาบาลไว้ ณ หน่วยปฏิบัติการที่ทำการสำรวจหรือผลิตปีโตรเลียมทุกแห่ง เพื่อช่วยเหลือคนงานได้ทันท่วงทีเมื่อประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยโดยไม่คิดมูลค่า

(๔) รายงานให้กรมทรัพยากรธรณีทราบภายในเจ็ดสิบสองชั่วโมง เมื่อคนงานได้รับอันตรายเกี่ยวกับกายหรือจิตใจ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียม

(๕) จัดให้มีที่พัก น้ำดื่ม น้ำใช้ แสงสว่าง และส้วมที่ถูกต้องสุขลักษณะสำหรับคนงานในเขตปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียม

(๖) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำการตรวจตราเพื่อความปลอดภัยและป้องกันอุบัติเหตุเป็นประจำ ณ หน่วยปฏิบัติการที่ทำการสำรวจหรือผลิตปีโตรเลียมที่มีคนงานตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป และบันทึกผลการตรวจไว้เป็นหลักฐานเพื่อแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) อบรมเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลหรือการป้องกันอันตรายที่เกิดจากการปฏิบัติงาน และให้ความร่วมมือกับกรมทรัพยากรธรณีในการจัดการอบรม

(๘) ดูแลรักษาบริเวณหน่วยปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียมให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และให้มีผู้รับผิดชอบทำการควบคุมดูแลโดยใกล้ชิดตลอดเวลาปฏิบัติการ

(๙) จัดให้มีเครื่องมือและอุปกรณ์ดับเพลิงตามที่กฎหมายกำหนด ประจำไว้ ณ ที่ต่าง ๆ ในบริเวณที่มีการดำเนินกิจการปีโตรเลียม

(๑๐) จัดให้มีเครื่องให้ความปลอดภัยแก่คนงานตามความเหมาะสมกับสภาพและลักษณะของการปฏิบัติงานและสถานที่ ประจำไว้ ณ หน่วยปฏิบัติการเกี่ยวกับกิจการปีโตรเลียม

ข้อ ๒ ในการใช้เครื่องจักรสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียม นายจ้างต้อง

(๑) ควบคุมมิให้ผู้อื่นซึ่งไม่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเข้าไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับเครื่องจักร

(๒) ควบคุมให้คนงานซึ่งปฏิบัติงานใกล้ส่วนที่เคลื่อนไหวของเครื่องจักรสวมเสื้อผ้าที่เหมาะสมและรัดกุมกับสภาพของงาน

(๓) ปิดกั้นเครื่องจักร สายพาน ฟันเฟือง ข้อเสื่อ หรือไฟลวีล ที่อาจเป็นอันตรายแก่บุคคลให้เป็นที่ปลอดภัย

(๔) ปิดกั้น पुलเลที่อยู่ในระยะสูงจากพื้นอาคารหรือทางเดินไม่เกิน ๒.๕ เมตร ให้เป็นที่ปลอดภัย

(๕) ควบคุมมิให้ผู้ใดเริ่มเดินเครื่องจักร จนกว่าจะแน่ใจว่าไม่มีผู้อยู่ในระยะเวลาที่อาจได้รับอันตรายจากเครื่องจักรนั้น

(๖) จัดทางเดินให้ห่างจากเครื่องจักรพอสมควร และถ้าทางเดินแคบ ต้องปิดกั้นเครื่องจักรด้านที่อยู่ชิดทางเดินให้เป็นที่ปลอดภัย

(๗) ควบคุมมิให้ผู้ใช้เครื่องหินลับที่หมุนด้วยจักรกลสวมแว่นตาป้องกันภัย

(๘) จัดให้เครื่องจักรที่เคลื่อนที่ได้ด้วยจักรกล มีเครื่องห้ามล้อ เครื่องให้สัญญาณและไฟที่ใช้การได้ดี

ข้อ ๓ ในการใช้หม้อน้ำของเครื่องจักรไอน้ำสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียม

นายจ้างต้อง

(๑) จัดให้มีการตรวจสอบภายในหม้อน้ำไม่น้อยกว่าปีละหนึ่งครั้ง

(๒) จัดให้มีการตรวจสอบลิ้นป้องกันภัยเป็นประจำ

(๓) รักษาเครื่องวัดระดับน้ำ เครื่องวัดความดันไอน้ำ และส่วนประกอบของเครื่องวัดให้สะอาดและอยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

(๔) ควบคุมมิให้ผู้ใดซ่อมแซมหม้อน้ำหรือส่วนประกอบที่ต่อจากหม้อน้ำในขณะที่มีความดันไอน้ำอยู่

(๕) จัดให้มีทางออกไม่น้อยกว่าสองทางสำหรับห้องที่ติดตั้งหม้อน้ำ ถ้าทางออกมีบานประตูต้องใช้งานประตูที่เปิดออกทางด้านนอก

ข้อ ๔ ในการใช้ไฟฟ้าสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียม นายจ้างต้อง

(๑) จัดให้สายไฟแรงสูงอยู่สูงจากพื้นดินไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และถ้าจำเป็นต้องวางสายผ่านอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นต้องอยู่สูงกว่าส่วนบนของอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างไม่น้อยกว่า ๓ เมตร

(๒) จัดให้มีเครื่องป้องกันฟ้าผ่าสำหรับอุปกรณ์และวงจรไฟฟ้าแรงสูง

(๓) จัดให้มีป้ายข้อความว่า “อันตราย - ไฟฟ้าแรงสูง” แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้ง โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดงไว้ที่ติดตั้งหม้อแปลงและแผงไฟแรงสูง

(๔) จัดให้มีสายดินสำหรับโครงโลหะ เปลือกหรือสิ่งปกคลุมมอเตอร์หรือเครื่องกำเนิดไฟฟ้า แผงไฟหรืออุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นใด ที่ไฟฟ้าอาจรั่วไหลได้

(๕) จัดให้มีการตรวจสอบวงจรสายดินให้ใช้การได้ดีอยู่เสมอ

(๖) จัดให้ที่ตั้งแผงไฟมี

(ก) เนื้อที่ว่างโดยรอบพอที่จะปฏิบัติงานได้โดยสะดวก

(ข) แสงสว่างเพียงพอ

(ค) เครื่องตัดวงจรไฟฟ้าในกรณีฉุกเฉิน

(๗) จัดให้มีเครื่องหมายแสดงหน้าที่ของสวิทช์ไฟฟ้าแต่ละตัวให้ชัดเจนไว้ที่สวิทช์นั้น

(๘) ควบคุมมิให้มีการปฏิบัติการเกี่ยวกับวงจรไฟฟ้าในขณะที่มีกระแสไฟฟ้าผ่าน เว้น

แต่ในกรณีจำเป็น

(๙) ผูกหรือใส่กุญแจสวิทช์ไฟฟ้าแรงสูงเมื่อปลดสวิทช์นั้นออกจากวงจร และจัดให้มี

ป้ายข้อความว่า “อันตราย - อย่าสับสวิทช์” แสดงให้เห็นโดยชัดเจน

(๑๐) ควบคุมมิให้ผู้ใดสับสวิทช์ไฟฟ้าในวงจรจนกว่าจะทราบแน่นอนว่าไม่มีผู้อื่น

กำลังปฏิบัติงานเกี่ยวกับวงจรนั้นอยู่

(๑๑) ควบคุมมิให้ผู้ใดพันสายเคเบิลขณะที่มีกระแสไฟฟ้าผ่าน

(๑๒) ไม่ใช้สายไฟที่ไม่มีฉนวนหุ้มต่อแยกเข้าหรือ ต่อภายในอาคาร หรือสิ่งปลูกสร้าง

อื่น

ข้อ ๕ ในการใช้วัตถุระเบิดสำหรับการประกอบกิจการปิโตรเลียม นายจ้างต้อง

(๑) จัดให้มีสถานที่เก็บวัตถุระเบิดประกอบด้วยลักษณะดังนี้

(ก) ตัวอาคารต้องทำด้วยวัตถุทนไฟ มีสภาพป้องกันน้ำและกระสุนปืนได้ และ

พื้นอาคารต้องประกอบด้วยวัตถุที่ไม่เกิดประกายไฟ

(ข) ห่างจากอาคารอื่นไม่น้อยกว่า ๗๕ เมตร และห่างจากปล่องอุโมงค์หรือช่อง

ทางเข้าไปยังที่ทำงานใต้ดินไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(ค) มีกุญแจใส่ไว้โดยแข็งแรง

(ง) มีป้ายข้อความว่า “อันตราย - วัตถุระเบิด” แสดงให้เห็นโดยชัดเจน โดยใช้

ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดง ไว้รอบอาคาร

(จ) มีการระบายอากาศได้ดี

(๒) ไม่นำวัตถุอื่นมารวมเก็บไว้ในสถานที่เก็บวัตถุระเบิด

(๓) ดูแลมิให้มีหลุมแห้งหรือวัตถุเชื้อเพลิงอื่นใดในระยะ ๘ เมตร โดยรอบสถานที่

เก็บวัตถุระเบิด

(๔) แยกเก็บดินระเบิด เชื้อปะทุหรือสายชนวนไว้ในสถานที่เก็บวัตถุระเบิดคนละ

แห่ง โดยแต่ละแห่งต้องห่างกันไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๕) จัดให้มีบัญชีแสดงยอดคงเหลือของดินระเบิด เชื้อปะทุ และสายชนวนพร้อมที่

จะแสดงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เสมอ

(๖) ไม่เก็บหรือใช้วัตถุระเบิดที่เสื่อมคุณภาพ

(๗) ควบคุมมิให้มีการนำเชื้อปะทุรวมไปกับดินระเบิด

(๘) ควบคุมมิให้มีการบรรทุกโลหะ เครื่องมือประกอบด้วยโลหะ น้ำมัน ไม้ขีดไฟ

กรด หรือวัตถุที่ติดไฟง่ายหรือที่เกิดประกายไฟ ไปกับยานพาหนะที่บรรทุกวัตถุระเบิด

(๙) ควบคุมมิให้ผู้อื่นซึ่งไม่มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเข้าไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับการ

ประจําวัตถุระเบิด

(๑๐) ควบคุมมิให้ใช้วัตถุอื่นนอกจากไม้ในการประจुरुระเบิด

(๑๑) จัดให้นำเปลวไฟทุกชนิดออกห่างจากรูระเบิดในระยะที่ปลอดภัยในขณะที่ทำการประจुरुระเบิด

(๑๒) ควบคุมมิให้ผู้ใดสูบบุหรี่ จุดไม้ขีดไฟหรือก่อให้เกิดประกายไฟหรือเปลวไฟในขณะที่ปฏิบัติการเกี่ยวกับวัตถุระเบิด

(๑๓) นำวัตถุระเบิดที่เหลือใช้จากการระเบิดของแต่ละวันกลับสถานที่เก็บวัตถุระเบิดโดยพลัน

(๑๔) ดูแลให้ผู้จุดระเบิดให้สัญญาณอันเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปก่อนทำการระเบิดและจะให้สัญญาณปลอดภัยเพื่อให้คนงานเข้าไปทำงานได้ เมื่อบริเวณที่จุดระเบิดไม่มีผู้คนวัน หรือวัตถุระเบิดที่ด้าน ทั้งนี้ ต้องหลังการระเบิดไม่น้อยกว่าสิบห้านาที

(๑๕) ดูแลให้แก้ไขวัตถุระเบิดที่ด้าน โดยทำการระเบิดในรูระเบิดใหม่ที่เจาะในแนวขนานกับรูเดิมห่างออกไปไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร

(๑๖) ใช้สายชนวนธรรมดาที่มีความยาวไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

(๑๗) ควบคุมมิให้มีการขบหลอดเชื่อมปะทุติดกับสายชนวนโดยวิธีอื่นนอกจากวิธีใช้คีมที่ใช้เฉพาะในการนั้น

(๑๘) ควบคุมมิให้มีการใช้วัตถุอื่นนอกจากทองแดงหรือไม้ในการแทงรูที่แทงดินระเบิดเพื่อใส่เชื้อปะทุและสายชนวน

(๑๙) จุดระเบิดด้วยไฟฟ้า ดังนี้

(ก) ต่อดังวงจรสายทั้งสองของเชื้อปะทุไฟฟ้าไว้จนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

(ข) ต่อดังวงจรสายทั้งสองของสายไฟที่จะนำกระแสไฟฟ้าเข้าเชื้อปะทุไว้จนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

(ค) เมื่อทำการจุดระเบิดจากวงจรไฟฟ้า ให้ใช้สวิทช์ไฟฟ้าสองทองและวางให้ห่างจากสถานที่ทำการระเบิดในระยะที่ปลอดภัย และให้ต่อดังวงจรสายไฟทั้งสองข้างไว้จนกว่าพร้อมที่จะทำการระเบิด

(๒๐) จัดให้มีป้ายข้อความว่า "อันตราย - บริเวณทำการระเบิด" แสดงให้เห็นโดยชัดแจ้ง โดยใช้ป้ายพื้นสีขาว ตัวอักษรสีแดง ไว้ในระยะรัศมี ๑๐๐ เมตร โดยรอบที่ทำการระเบิด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๔

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาการแห่งชาติ

